

“मीठे बच्चे- बाबाको श्रीमतले तिमीलाई २१ पिँडीको लागि सुख दिन्छ, यस्तो निराला मत बाबा सिवाय कसैले दिन सक्दैन, तिमी श्रीमतमा चलिराख।”

प्रश्न:- आफूले आफैँलाई राजतिलक दिने सहज पुरुषार्थ के हो?

उत्तर:- १) आफूले आफैँलाई राज-तिलक दिनको लागि बाबाबाट जुन शिक्षा मिल्छ, त्यसलाई राम्रोसँग धारण गर। यसमा आशीर्वाद वा कृपाको कुरा छैन। २) बाबाको अनुसरण गर, अरूलाई हेर्नु छैन। मनमनाभव, यसबाट आफूलाई स्वतः तिलक मिल्छ। पढाइ र यादको यात्राबाट नै तिमी भिखारीबाट राजकुमार बन्छौ।

गीत:- ओम् नमो शिवाय.....।

ओम् शान्ति। बाबा र दादा दुवैले ओम् शान्ति भन्नुहुन्छ त्यसैले दुई पटक पनि भन्न सक्नुहुन्छ किनकि दुवै एकमा हुनुहुन्छ। एउटा हुनुहुन्छ अव्यक्त, अर्का छन् व्यक्त, दुवै सँगै हुनुहुन्छ। दुवै सँगै बोल्नु पनि हुन्छ। अलग-अलग पनि हुन सक्छ। यो एक आश्चर्य छ। परमपिता परमात्माले यिनको शरीरमा बसेर ज्ञान सुनाउनु हुन्छ, दुनियाँमा यो कसैले जानेका छैनन्। यो कतै पनि लेखिएको छैन। बाबाले कल्प पहिला पनि भन्नुभएको थियो र अहिले पनि भन्नुहुन्छ- म यस साधारण तनमा धेरै जन्मको अन्तमा यिनमा प्रवेश गर्छु, यिनको आधार लिन्छु। गीतामा केही न केही यस्ता महावाक्य छन् जुन केही सत्य पनि छन्। यो सत्य अक्षर हो- म धेरै जन्मको अन्तमा प्रवेश गर्छु, जबकि यिनी वानप्रस्थ अवस्थामा हुन्छन्। यिनको लागि यो भन्नु ठीक हो। पहिला-पहिला सत्ययुगमा जन्म पनि यिनको हुन्छ। फेरि लास्टमा वानप्रस्थ अवस्थामा पुग्छन्, जसमा नै बाबा प्रवेश गर्नुहुन्छ। यिनको लागि नै भनिन्छ- मैले कति पुनर्जन्म लिएँ, यो कुरा यिनले जानेका छैनन्। शास्त्रहरूमा ८४ लाख पुनर्जन्म लेखिदिएका छन्। यो सबै हो भक्तिमार्ग। यसलाई भनिन्छ- भक्ति काण्ड। ज्ञान काण्ड अलग हो, भक्ति काण्ड अलग हो। भक्ति गर्दै-गर्दै तल झर्दै आउँछन्। यो ज्ञान त एकै समय मिल्छ। बाबा एकै पटक सबैको सद्गति गर्न आउनु हुन्छ। बाबा आएर सबैको एकै पटक प्रारब्ध बनाउनु हुन्छ- भविष्यको। तिमीले पढ्छौ नै भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि। बाबा आउनु हुन्छ नै नयाँ राजधानी स्थापना गर्न। त्यसैले यसलाई राजयोग भनिन्छ। यसको धेरै महत्त्व छ। चाहन्छन् भारतको प्राचीन राजयोग कसैले सिकाओस्, तर आजकल यी सन्यासीहरू बाहिर गएर भन्छन्- हामी प्राचीन राजयोग सिकाउन आएका हौं। उनीहरूले पनि सम्झन्छन् हामीले सिकौं किनकि सम्झन्छन् योगबाट नै स्वर्ग स्थापना भएको थियो। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- योगबलबाट तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। स्वर्गको स्थापना बाबाले गर्नुभएको हो। कसरी स्थापना गर्नुहुन्छ, त्यो जानेका छैनन्। यो राजयोग रुहानी बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ। जिस्मानी कुनै मनुष्यले सिकाउन सक्दैन। आजकल मिसावट, भ्रष्टाचार त धेरै छ नि। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- म पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला हुँ। अवश्य फेरि पतित बनाउनेवाला पनि कोही छ। अहिले तिमीले जज गर- वास्तवमा यस्तै हुन्छ नि। म नै आएर सबै वेद-शास्त्र आदिको सार सुनाउँछु। ज्ञानबाट तिमीलाई २१ जन्मको सुख मिल्छ। भक्तिमार्गमा हुन्छ अल्पकाल क्षणभंगुर सुख। यो हो २१ पिँडीको सुख, जुन बाबाले नै दिनुहुन्छ। बाबाले तिमीलाई सद्गति दिनको लागि जुन श्रीमत् दिनुहुन्छ त्यो सबै भन्दा भिन्न छ। उहाँ बाबा सबैको दिल लिनेवाला हुनुहुन्छ। जसरी त्यो जड दिलवाला मन्दिर छ, यहाँ फेरि हुनुहुन्छ चैतन्य दिलवाला मन्दिर। हुबहु तिम्रो क्रियाकलापका नै चित्र बनेका छन्। यस समयमा तिम्रो क्रियाकलाप चलिरहेको छ। दिल लिनेवाला बाबा मिलेको छ- सबैको सद्गति गर्नेवाला, सबैको दुःख हरेर सुख दिनेवाला। कति उच्च भन्दा उच्च गायन छ। उच्च भन्दा उच्च छ शिवबाबाको महिमा। हुन त चित्रहरूमा शंकर आदिको अगाडि शिवको चित्र देखाउँछन्। वास्तवमा देवताहरूको अगाडि शिवको चित्र राख्न त निषेध छ। उनीहरूले त भक्ति गर्दैनन्। भक्ति न देवताहरूले गर्छन्, न सन्यासीले गर्न सक्छन्। तिनीहरू हुन् ब्रह्म जानी, तत्त्व जानी। जसरी यो आकाश तत्त्व छ, त्यसैगरी त्यो ब्रह्म तत्त्व हो। उनीहरूले बाबालाई त याद गर्दैनन्, न उनीहरूलाई यो महामन्त्र मिल्छ। यो महामन्त्र बाबा नै आएर संगमयुगमा दिनुहुन्छ। सबैका सद्गति दाता बाबा एकै पटक आएर मनमनाभवको मन्त्र दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! देह सहित देहका सबै धर्म त्याग, आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर। कति सहज सम्झाउनु हुन्छ। रावण राज्यको कारण तिमीहरू सबै देह-अभिमानि बनेका छौ।

अहिले बाबाले तिमीलाई आत्म-अभिमानि बनाउनु हुन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गरिराख अनि आत्मामा जुन खाद परेको छ, त्यो निस्कन्छ। सतोप्रधानबाट सतोमा आउनाले कलाहरू कम हुन्छन् नि। सुनको पनि क्यारेट हुन्छ नि। अहिले त कलियुग अन्त्यमा सुन देखिनमा पनि आउँदैन, सत्ययुगमा त सुनका महल हुन्छन्। कति रात-दिनको फरक छ। त्यसको नाम नै छ— स्वर्णिम संसार। त्यहाँ ईटा-पत्थर आदिको काम हुँदैन। भवन बन्छ, त्यसमा पनि सुन-चाँदी सिवाय अरु मिसावट हुँदैन। त्यहाँ विज्ञानद्वारा धेरै सुख हुन्छ। यो पनि ड्रामा बनेको छ। यस समय विज्ञान घमण्डी छ, सत्ययुगमा घमण्डी भनिदैन। त्यहाँ त विज्ञानद्वारा तिमीलाई सुख मिल्छ। यहाँ छ अल्पकालको सुख फेरि यसबाट नै भारी दुःख मिल्छ। बम आदि यी सबै विनाशको लागि बनाइ रहन्छन्। बम बनाउनको लागि अरूलाई मनाही गर्छन् फेरि आफूले चाहि बनाइरहन्छन्। सम्झन्छन् पनि— यी बमहरूबाट हाम्रो नै मृत्यु हुनु छ तर फेरि पनि बनाइरहन्छन्, बुद्धि छैन नि। यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। नबनाइकन रहन सक्दैनन्। मानिसहरूले सम्झन्छन्— यी बमहरूबाट हाम्रो नै मृत्यु हुन्छ। तर थाहा छैन, कसले प्रेरित गरिरहेको छ, हामी नबनाइकन रहन सक्दैनौं। अवश्य बनाउने पर्यो। विनाश पनि ड्रामामा निश्चित छ। कसैले जति पनि शान्ति पुरस्कार देओस् तर शान्ति स्थापना गर्नेवाला एक बाबा मात्र हुनुहुन्छ। शान्तिका सागर बाबाले नै शान्ति, सुख, पवित्रताको वर्षा दिनुहुन्छ। सत्ययुगमा हुन्छ बेहदको सम्पत्ति। त्यहाँ त दूधका नदीहरू बग्छन्। विष्णुलाई दूधको सागरमा देखाउँछन्। यो तुलना गरिन्छ। कहाँ त्यो क्षीर सागर, कहाँ यो विषय सागर। भक्ति मार्गमा फेरि तलाउ आदि बनाएर त्यसमा पत्थरमाथि विष्णुलाई सुताउँछन्। भक्तिमा कति खर्च गर्छन्। कति समय र पैसाको बर्बाद गर्छन्। देवीहरूको मूर्तिहरू कति खर्च गरेर बनाउँछन् फेरि नदीमा डुबाइदिन्छन्, त्यसैले पैसा व्यर्थ गयो नि। यो हो खेलौनाहरूको पूजा। कसैको पनि कर्तव्यको बारेमा थाहा छैन। अहिले तिमी कसैको पनि मन्दिरमा गयो भने तिमीले हरेकको कर्तव्यलाई जानेका छौ। बच्चाहरूलाई मनाही छैन, कहीं पनि जान सक्छौ। पहिला त बेसमझ भएर जान्थ्यौ। अहिले समझदार बनेर जान्छौ। तिमीले भन्छौ— हामीले यिनको ८४ जन्मलाई जानेका छौं। भारतवासीलाई त कृष्णको जन्मको बारेमा पनि थाहा छैन। तिम्रो बुद्धिमा यो सबै ज्ञान छ। ज्ञान आम्दानीको स्रोत हो। वेद-शास्त्र आदिमा कुनै लक्ष्य-उद्देश्य छैन। स्कूलमा हमेशा लक्ष्य-उद्देश्य हुन्छ। यस पढाइबाट तिमी कति धनवान बन्छौ।

ज्ञानबाट हुन्छ सद्गति। यस ज्ञानबाट तिमी सम्पत्तिवान बन्छौ। तिमी कुनै पनि मन्दिरमा जान्छौ भने झट्ट सम्झन्छौ— यो कसको यादगार हो। जस्तै दिलवाडा मन्दिर छ— त्यो हो जड, यो हो चैतन्य। हुबहु जसरी यहाँ वृक्षमा देखाइएको छ, त्यस्तै मन्दिर बनेको छ। तल तपस्यामा बसेका छन्। माथि छतमा सारा स्वर्ग छ। धेरै खर्च गरेर बनेको छ। यहाँ त केही पनि छैन। भारतवर्ष १०० प्रतिशत सम्पन्न, पावन थियो। अहिले १०० प्रतिशत विपन्न, पतित छ किनकि यहाँ सबै विकारबाट जन्म लिन्छन्। त्यहाँ अपवित्रताको कुरा हुँदैन। गरूड पुराणमा रोचक कुरा लेखे ताकि मनुष्य केही सुधिऊन। तर ड्रामामा मनुष्यलाई सुधिनु नै छैन। अहिले ईश्वरीय स्थापना भइरहेको छ। ईश्वरले नै स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ नि। उहाँलाई नै स्वर्ग स्थापना गर्ने पिता भनिन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— ती सैनिक जो लड्छन्, उनले सबैथोक गर्छन् राजा-रानीको लागि। यहाँ तिमीले मायामाथि विजय पाउँछौ आफ्नो लागि। जति गर्छौ त्यति पाउँछौ। तिमी हरेकले आफ्नो तन, मन, धन स्वर्ग बनाउनमा खर्च गर्नुपर्छ। जति गर्छौ त्यति उच्च पद पाउँछौ। यहाँ रहनेहरूको त केही पनि छैन। अहिलेको लागि नै गायन छ— किनकी दबी रहेगी धूल में...। अहिले बाबा आउनु भएको छ, तिमीलाई राज्य-भाग्य दिलाउन। भन्नुहुन्छ— अब तन-मन-धन सबै यसमा लगाऊ। यिनले सबैथोक समर्पण गरे नि। यिनलाई भनिन्छ महादानी। विनाशी धनको दान गर्छन् भने अविनाशी धनको पनि दान गर्नुपर्छ, जसले जति दान गरोस्। प्रसिद्ध दानी हुन्छन् भने भन्छन् फलाना धेरै दानी थियो। नाम त हुन्छ नि। उनीहरूले इन्डाइरेक्ट ईश्वर अर्थ गर्छन्। राजाई स्थापना हुँदैन। अहिले त राजाई स्थापना हुन्छ। त्यसैले सम्पूर्ण महादानी बन्नु छ। भक्तिमार्गमा गाउँछन् पनि— हामी बलिहार जान्छौं....। यसमा खर्च केही छैन। सरकारको कति खर्च हुन्छ। यहाँ तिमीले जे जति गर्छौ आफ्नो लागि। फेरि चाहे ८ को मालामा आऊ, चाहे १०८ मा, चाहे १६१०८ मा। सम्मान सहित पास हुनु छ। यस्तो योग गर, जसबाट कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्न सक, फेरि कुनै सजाय खानुपर्दैन।

तिमीहरू सबै हो योद्धा। तिम्रो लडाईं छ रावणसँग, कुनै मनुष्यसँग होइन। फेल हुनाको कारणले दुई कला कम हुन गयो। त्रेतालाई दुई कला कम स्वर्ग भनिन्छ। बाबालाई पूरा अनुसरण गर्ने पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ नि। यसमा मेन बुद्धिबाट सरेण्डर हुनुपर्छ। बाबा यो सब थोक हजुरको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— यो सेवामा लगाऊ। मैले जो तिमीलाई

मत दिन्छु, त्यो कार्य गर। युनिभर्सिटी खोल, सेन्टर खोल। धेरैको कल्याण हुन्छ। केवल यो मेसेजदिनु छ बाबालाई याद गर र वर्सा लेऊ। मेसेन्जर, पैगम्बर तिमी बच्चाहरूलाई नै भनिन्छ। सबैलाई यो मेसेज देऊ- बाबाले ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौं भने तिम्रो विकर्महरू विनाश हुन्छ, जीवनमुक्ति मिल्छ। अहिले छ जीवनबन्ध फेरि जीवनमुक्त हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म भारतमा नै आउँछु। यो ड्रामा अनादि बनेको छ। कहिले बन्थ्यो, कहिले पूरा हुन्छ? यो प्रश्न उठ्न सक्दैन। यो ड्रामा त अनादि चलि नै रहन्छ। आत्मा कति सानो बिन्दी छ। उसमा यो अविनाशी पार्ट भरिएको छ। कति गहन कुरा छ। तारा जस्तै सानो बिन्दी छ। माताहरूले पनि निधारमा बिन्दी लगाउँछन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थबाट आफूले आफैँलाई राजतिलक दिंदैछौ। तिमी बाबाको शिक्षामा राम्रोसँग चल्छौ भने मात्र तिमीले आफूलाई राजतिलक दिन्छौ। यस्तो होइन- यसमा आशीर्वाद वा कृपा हुन्छ। तिमीले नै आफूलाई राजतिलक दिन्छौ। वास्तवमा यो राज-तिलक हो। बाबालाई अनुसरण गर्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। अरूलाई हेर्नु छैन। यो हो मनमनाभव, जसबाट आफूले आफैँलाई तिलक मिल्छ, बाबाले दिनुहुन्छ। यो हो नै राजयोग। तिमी भिखारीबाट राजकुमार बन्छौ। त्यसैले कति राम्रो पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। फेरि यिनलाई पनि अनुसरण गर्नु छ। यो त बुझ्ने कुरा हो नि। पढाइबाट कमाई हुन्छ। जति-जति योग हुन्छ, त्यति नै धारणा हुन्छ। योगमा नै मेहनत छ। त्यसैले भारतको राजयोगको गायन छ। बाँकी गंगा स्नान गर्दा-गर्दा त आयु नै सकिँदासम्म पनि पावन बन्न सकिँदैन। भक्ति मार्गमा ईश्वर अर्थ गरिबहरूलाई दिन्छन्। यहाँ फेरि स्वयं ईश्वर आएर गरिबहरूलाई नै विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ। गरिब निवाज हुनुहुन्छ नि। भारतवर्ष १०० प्रतिशत पवित्र थियो, जुन अहिले १०० प्रतिशत अपवित्र छ। दान सधैं गरिबलाई दिइन्छ। बाबाले कति उच्च बनाउनु हुन्छ। यस्ता बाबालाई गाली गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यसरी जब ग्लानि गर्छन् तब मलाई आउनु पर्छ। यो पनि ड्रामा बनेको छ। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ। सिक्खहरू भन्छन्- सद्गुरु अकाल। बाँकी भक्तिमार्गका गुरु त धेरै छन्। अकाललाई तख्त केवल यो (ब्रह्माको) मिल्छ। तिमी बच्चाहरूको पनि तख्त प्रयोग गर्नुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- म यिनमा प्रवेश गरेर सबैको कल्याण गर्छु। यस समय यिनको यो पार्ट छ। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छ। नयाँले केही बुझ्न सक्दैनन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अविनाशी ज्ञान धन दान गरेर महादानी बन्नु छ। जसरी ब्रह्मा बाबाले आफ्नो सबैथोक यसमा लगाउनु भयो, त्यसैगरी बाबालाई अनुसरण गरेर राजाईमा उच्च पद लिनु छ।

२) सजायबाट बच्नको लागि यस्तो योग गर्नु छ, जसबाट कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्न सकियोस्। सम्मान सहित पास हुने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। अरूलाई देख्नु छैन।

वरदान:- आफ्नो पूर्वज स्वरूपको स्मृतिद्वारा सर्व आत्माहरूलाई शक्तिशाली बनाउने आधार र उद्धारमूर्त भव

यस सृष्टि वृक्षको मूल फेद, सबैका पूर्वज तिमी ब्रह्मण सो देवता हौ। सबै कर्मको आधार, कुल मर्यादाहरूको आधार, रीति रिवाजको आधार तिमी पूर्वज सम्पूर्ण आत्माहरूको आधार र उद्धारमूर्त हौ। तिमी आधारहरूद्वारा नै सर्व आत्माहरूको श्रेष्ठ संकल्पहरूको शक्ति वा सर्वशक्तिहरूको प्राप्ति हुन्छ। सबैले तिम्रो अनुसरण गरिरहेका छन् त्यसैले यति धेरै जिम्मेदारीलाई बुझेर हर संकल्प र कर्म गर किनकि तिमी पूर्वज आत्माहरू नै सृष्टिको समय र स्थितिको आधार हौ।

स्लोगन:- जसले सर्व शक्ति रूपी किरणहरू चारैतिर फैलाउँछ, ऊ नै मास्टर ज्ञान-सूर्य हो।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क:-

बीच-बीचमा संकल्पहरूको ट्रफिकलाई स्टप गर्ने अभ्यास गर। एक मिनेटको लागि संकल्पहरूलाई वा शरीरद्वारा भइरहेको कर्मलाई रोकेर बिन्दु रूपको प्राक्टिस गर। यो एक सेकेण्डको अनुभवले पनि सारा दिन अव्यक्त स्थिति

बनाउनमा मदत गर्नेछ।